

Sygn. akt II Ka 189/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

po rozpoznaniu 20.07.2018 r.

sprawy J. S.

obwinionego o wykroczenie z art. 119§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z 27.04.2018 r., sygn. akt II W 467/17

1. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy.
2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 30 zł.

Waldemar Cytrowski

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Słupcy wyrokiem z 27.04.2018 r. w sprawie o sygn. akt II K 467/17 uznał obwinionego J. S. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw i za to skazał go na karę grzywny w kwocie 200 zł.

Na podst. art. 119§4 kw orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia na rzecz pokrzywdzonych.

Wyrok zaskarżył obwiniony, który błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku.

W oparciu o ten zarzut wniósł o uniewinnienie od zarzucanego wykroczenia.

Apelacja nie mogła jednak odnieść oczekiwanego rezultatu.

Błąd w ustaleniach faktycznych może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (błąd braku), bądź z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Żadnego jednak z tych błędów nie popełnił Sąd I instancji. Sąd ten bowiem nie tylko przeprowadził wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia dowody, ale też w oparciu o wskazane w art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw kryteria prawidłowo je ocenił i z oceny tej wywiódł jedyny logiczny wniosek, że obwiniony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu wykroczenia. Sąd I instancji w prawidłowo sporządzonym, a więc spełniającym kryteria art. 424§1 kpk w zw. z art. 82§1 kpw uzasadnieniu wykazał dlaczego takie ustalenia poczynił. Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę podzielając, by jej tu ponownie nie przytaczać, powołuje się na nią, czyniąc z niej integralną część niniejszego uzasadnienia. Ustalona zatem przez Sąd wersja, jeżeli tylko nie opiera się na

ocenach dowolnych i jest logicznie poprawna czyni zarzut błędu w ustaleniach faktycznych bezzasadnym, natomiast uzasadnienie takiego zarzutu opiera się na ocenach dowolnych. Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie.

W szczególności ponownie należy podkreślić, że:

- do zakresu obowiązków pracowniczych obwinionego nie należało wchodzenie do znajdujących się w biurowcu pomieszczeń, które są zamykane na klucze, które jednak znajdowały się w szufladzie biurka w sekretariacie, a klucz od sekretariatu znajdował się na korytarzu w niezamykanej szafce,
- z zeznań pokrzywdzonych wynika, iż w pomieszczeniu ich biura w niezamykanych szafkach zostawili półlitrową nalewkę wiśniową i torebkę cukierków w tzw. reklamówce,
- obwiniony wchodząc do biurowca nic przy sobie nie miał,
- w biurowcu przebywał ponad 40 minut,
- klucze do poszczególnych pomieszczeń, które znajdowały się w szufladzie znajdującego się w sekretariacie biurka były ruszane,
- obwiniony z biurowca wyszedł z wypełnioną torbą foliową, którą zaniósł do samochodu, a po opuszczeniu samochodu wkładał coś do ust,
- torba foliowa była podobna do tej, w której znajdowały się cukierki,
- wejście i wyjście obwinionego do i z biurowca oraz konsumpcja czegoś po zostawieniu torby foliowej w jego samochodzie zostały utrwalone na zewnętrznym monitoringu,
- obwiniony był już wcześniej karany naganą za kradzież mienia zakładowego,
- z zeznań świadków wynika, iż nigdy nie mieli żadnego konfliktu z obwinionym, a zatem nie mieli żadnego powodu ani interesu aby przeciwko obwinionemu składać fałszywe zeznania,
- wyjaśnienia obwinionego, w których pomawia świadków o spisek przeciwko niemu są nie tylko całkowicie odosobnione ale też sprzeczne z doświadczeniem życiowym,
- zeznania wszystkich świadków za wyjątkiem świadka K. R., są konsekwentne i zbieżne,
- zeznania świadka K. R., który 25 kwietnia 2018 r. miał zeznawać o nieistotnym dla niego fakcie z 27 września 2018 r. nic do sprawy nie mogły wnieść.

Ciąg zatem ww. okoliczności pozwala na kategoryczne ustalenie, iż obwiniony zabrał w celu przywłaszczenia alkohol i cukierki.

SSO Waldemar Cytrowski